



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19658/2024
03.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Јанковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Високи савет судства - Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 134/24 од 11.04.2024. године, у седници одржаној дана 03.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 134/24 од 11.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 134/24 од 11.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гжрр1 134/24 од 11.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиле и тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду Прр1 427/22 од 06.09.2023. године, у првом и другом ставу изреке, којима је делимично усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да на име накнаде материјалне штете која је изазвана повредом права на суђење у разумном року исплати тужилу износ од 3.327,33 динара са законском затезном каматом од 25.10.2022. године до исплате и одбијен тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужена да јој на досуђени износ исплати законску затезну камату од 4.01.2002. године до 25.10.2022. године. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима садржано у трећем ставу изреке пресуде Првог основног суда у Београду Прр1 427/22 од 06.09.2023. године и обавезана тужена да на име трошкова парничног поступка исплати тужилу износ од 86.400,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви тужиле и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је одлучено о тужилином захтеву за накнаду имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року у поступку стечаја „Беобанке“ АД, утврђеног правноснажним решењем Привредног суда у Београду Р4 Ст 1221/22 од 31.05.2022. године, у висини ненаплаћеног потраживања тужиле из радног односа са стечајним дужником - неисплаћене зараде за децембар 2001. године, признате у стечајном поступку без обрачунате затезне камате.

По оцени Врховног суда, о посебној ревизији тужене у овом спору није потребно одлучивати ради новог тумачења права - одредбе члана 31. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом је прописана објективна одговорност Републике Србије за имовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року, као ни ради уједначавања судске праксе. У споровима за накнаду те штете, у потпуности или делимично ненаплаћеног новчаног потраживања из радног односа са привредним субјектом који је у време настанка тог потраживања пословао са већинским друштвеним или државним капиталом, редовни судови следе став Европског суда за људска права и Уставног суда о одговорности Републике Србије за обавезе субјеката који нису уживали довољну институционалну и оперативну независност од државе. Због тога се у тим споровима не утврђује узрочно-последична веза између утврђене повреде права на суђење у разумном року и настале имовинске штете, у висини ненаплаћеног потраживања из радног односа у стечајном или извршном поступку. Одлука о тужбеном захтеву у конкретном случају је усаглашена са тим правним ставом, јер је током поступка утврђено да су Одлуком Савета агенције СРЈ за осигурање и санацију банака од 05.07.2001. године проглашене неважећим све емитоване акције „Беобанке“ АД, чиме су престала сва права акционара која су им припадала по основу акционарског капитала и да је истог дана донета Одлука о емитовању 100 комада обичних акција укупне вредности 100.000,00 динара које је одмах откупила означена агенција и на тај начин постала једини члан и акционар стечајног дужника.

Из тих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Према одредби члана 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у поступку у спору мале вредности ревизија није дозвољена, због чега је на основу члана 413. тог закона одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић